

- низький рівень капіталізації, платоспроможності та ліквідності страховиків[3].

Для усунення негативних факторів розвитку страхового ринку України необхідно запроваджувати заходи, які полягатимуть у підвищенні рівня надійності та фінансової стійкості страховиків. Усунення негативних чинників страхової галузі сприятиме стабільному розвитку національної економіки та стимулюватиме інтеграцію України до регіональних та світових страхових ринків.

Список використаних джерел:

1. Стратегія розвитку страхового ринку України на 2012 – 2021 роки. *Українська федерація забезпечення*: веб-сайт. URL: <http://www.ufu.org.ua/about/activitiesinitiatives/5257>.

2. Журавка О. С., Бочкарева Т. О. Фінансова безпека сучасного страхового ринку України. *Економіка. Фінанси. Право*. 2015. №6/1. С. 57-65.

3. Аналитический обзор за 2015. *Страховой рынок*: веб-сайт. URL: <http://www.credit-rating.ua>

4. Інформація про стан і розвиток страхового ринку України. *НАЦКОМФІНПОСЛУГ*: веб-сайт. URL: <https://www.nfp.gov.ua/ua/Informatsiia-pro-stan-i-rozvytok-strakhovoho-ryнку-Ukrainy.html>

УДК 339.72

Циганова Н.В.

к.е.н., доцент кафедри банківської справи ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана»

КОНКУРЕНЦІЯ ТА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Фінансова глобалізація як об'єктивно обумовлений процес із багаторівневими і суперечливими проявами істотно впливає на конкурентні відносини, модифікує стратегії взаємодії національних економік, коригує структурні та інноваційні зрушення, механізми управління і регулювання. Це спричиняє якісні зміни у складі суб'єктів конкурентних відносин у глобальній економіці: окрім представників транснаціонального капіталу до їх кола додаються національні економіки та регіональні угруповання [1]. Відбувається трансформація конкурентних відносин, активне входження до глобалізованих ринків нових учасників.

Глобалізація конкурентних відносин, їх поширення за межі національних економік спричиняє виникнення гіперконкуренції – сучасної форми конкуренції, яка має всеохоплюючий характер і супроводжується маніпулюванням транснаціональними компаніями (ТНК) значними фінансовими й інвестиційними ресурсами [2, с.12]. Стратегія посилення конкурентоспроможності більшості ТНК передбачає відповідну реакцію на технологічні та фінансові зміни, лібералізацію інвестиційних режимів та регулювання процесів консолідації бізнесу. Головним чином це позначається на розширенні фінансових інструментів та вдосконаленні механізмів фінансування М&А, трансфертному механізмі ціноутворення, характері

конкурентних відносин, і в кінцевому рахунку, посиленні позицій ТНК у глобальній економіці.

Застосування конкурентоспроможних технологій позитивно впливає на структуру експорту, і навпаки: недостатній рівень інноваційного розвитку зумовлює консервацію низькоефективної структури економіки, ускладнює взаємодію місцевих підприємств з потужними ТНК, збільшує технологічний розрив між країнами з різним рівнем інноваційності [3]. Це дозволяє розглядати ТНК як інструмент прискорення інноваційно-інвестиційних процесів у разі залучення підприємств менш розвинених країн до технологічного базису корпорацій. Але ставши головними гравцями глобальної економіки, ТНК не спроможні забезпечити стабільність її розвитку.

Специфіка залучення українських банків та суб'єктів господарювання до процесів глобалізації пов'язана, передусім, з олігархічною побудовою економіки, її монополізацією. Підприємства багатьох важливих галузей економіки (машинобудування, металургія, вугільна та хімічна промисловість та ін.) перебувають у приватній власності обмеженого кола осіб, які, за сприяння влади, блокують конкуренцію. Це негативно позначається на цінах, знижує стимули до інновацій та інвестицій, блокує ефективний розвиток конкурентних відносин. Крім того сучасний стан інноваційної діяльності в Україні дає підстави стверджувати, що за такими параметрами, як динаміка науково-технічної діяльності, розвиток інноваційної інфраструктури вона не відповідає вимогам глобальної конкуренції.

Нові можливості для фінансування інноваційних проектів надає використання фінансових технологій. Певною мірою фінтехкомпанії створюють конкуренцію традиційному бізнесу і діяльності фінансових інституцій [4]. Глобалізація з притаманною цьому процесу орієнтацією на інноваційний тип розвитку у разі невідповідності нововведень реальним потребам економіки здатна викликати негативний мультиплікаційний ефект. Але якщо потужний регуляторний та фінансовий потенціал розвинених країн дозволяє нейтралізувати небезпечні прояви глобалізації, то для менш розвинених учасників міжнародної взаємодії наслідки можуть бути значно гіршими. Наприклад, перебільшення значення інформаційної економіки в умовах ослаблення взаємозв'язків даного сегменту ринку з традиційною економікою, приплив спекулятивного капіталу у галузь «hi-tech» послабили у США та інших країнах інтерес інвесторів до ринку акцій високотехнологічних компаній.

Політика інноваційного розвитку в контексті глобалізації, орієнтована на поглиблення співробітництва з ТНК, і передусім використання прямих іноземних інвестицій і технологічних розробок, для приймаючих країн криє істотні загрози, а саме: існує потенційна можливість блокування вітчизняних інноваційних розробок, якщо у них не зацікавлені ТНК або вони є конкурентами по відношенню до іноземних розробок; намагання приймаючих країн зберегти під своїм контролем захищені авторськими правами інновації при зворотньому намаганні ТНК використовувати їх повною мірою тощо. Світовий досвід показує, що лише економіки тих країн, які виробили національні глобальноорієнтовані стратегії, де враховано загрози глобальної конкуренції, забезпечили позитивний ефект від співробітництва з ТНК.

Список використаних джерел:

1. Циганов С.А. Формування глобального фінансового середовища / С.А. Циганов, Н.В. Циганова // Актуальні проблеми міжнародних відносин: Зб. наук. пр. – 2012. – Випуск 110, ч.1. – С. 54-56.
2. D'Aveni Richard F. Hypercompetition closes in – Mastering Global Business / Financial Times Special Report. – 1998. – Febr. 6. – P. 12.
3. Циганов С.А. Вплив транснаціоналізації на розвиток конкурентних відносин / С.А. Циганов, Н.В. Циганова, В.А. Сизоненко // Актуальні проблеми міжнародних відносин: Зб. наук. пр. Випуск 137. – К.: Київ. національний ун-т ім. Т. Шевченка. Ін-т міжн. відн., 2018. – С. 77-88.
4. Циганова Н.В. Фінансові інновації та їх роль у розвитку інноваційного підприємництва // Інноваційне підприємництво: стан та перспективи розвитку [Електронний ресурс] : Зб. матеріалів II Всеукр. наук.-практ. конференції. – К.: КНЕУ, 2018. – С. 97-99. – Режим доступу: <http://ir.kneu.edu.ua/handle/2010/25360>

УДК 336.3

Шаповалюк І.О.

Університет ДФС України

здобувач 2 курсу першого

(бакалаврського) рівня вищої освіти

Науковий керівник:

Ковальчук А.М.

старший викладач кафедри фінансів

імені Л. Л. Тарангул

Університет ДФС України

ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ: СУТЬ ТА ПРОБЛЕМИ ПОШИРЕННЯ

Однією з ключових характеристик сучасної фінансової глобалізації, безперечно, є високий темп фінансових інновацій, які, в свою чергу, виступають її рушійною силою. Інноваційність, з одного боку, проявляється у багатьох аспектах фінансової глобалізації, а з іншого, - виступає в ролі джерела подальшого поглиблення цього процесу. Суперечливість проявів фінансової глобалізації та ступінь її зв'язку з фінансовими інноваціями породжують сьогодні наукові дискусії, оскільки власне фінансова глобалізація є явищем суперечливим, здатним принести не лише вигоди, а й виступати джерелом різноманітних ризиків [1].

Під інновацією розуміють успішне комерційне використання і виконання нових ідей, знань і технологій, а по-друге, процес перетворення нової ідеї в безпосередній соціально-економічний ефект. Інноваційний процес тягнеться від зародження ідеї до її комерційної реалізації, охоплюючи весь комплекс відносин: виробництво, обмін, споживання. Інновація – результат колективних зусиль, де успіх залежить не лише від сфери науки і техніки, але від значно ширшого спектру галузей та соціального оточення[2].

Фінансові інновації – методи, застосовувані підприємствами для здійснення операцій з новими видами фінансових активів чи нових операцій з наявними активами задля ефективнішого використання їхніх фінансових ресурсів[2].